

IN MEMORIAM

Brabantse Boarnster verbindend creatief

Koeien in de weilanden aan de Boarn kijken niet meer raar op als er opeens een clubje trekszakspelers voor hun neus neerstrijkt. De dieren weten dat amateurmuzikanten hun speelkunsten op hen afvuren om van hun podiumangst af te komen. Want: wat maakt het uit of je nou voor een mens speelt of een nieuwsgierige koe? Een ideeetje van Ardy Proot. Een generatie Boarnster kinderen beklom menig zondagmiddag de zolder van de oude bakkerij. Op houten kistjes keken ze daar naar meeslepende avonturen op de tot poppentheater omgebouwde vliering. Ook een ideeetje van Ardy. En de keer dat Boarnsters hun oude hemden en onderbroeken terug zagen in een lang touw dat uit de kerktoeren hing als symbool van verbondenheid? Opnieuw een plannetje van Ardy Proot.

De inwoonster van Oss overleed op 10 november, 67 jaar oud. Een Brabantse, maar Boarnster tegelijk. Ze streek 26 jaar geleden met haar man en twee zoons neer in een oud pakhuis aan de Boarn dat de familie als vakantiehuis kocht. Ze schudde het dorp sindsdien flink op met haar aanstekelijke creativiteit. Aldeboarn liet zich enthousiast meevoeren in haar verbindende verbeelding en sloot 'Us Brabantse Boarnster' in het hart.

„Het was nooit van: wat moeten die Brabanders hier”, vertelt echtgenoot Guus over die bijzondere band. Dat kwam vooral door de houding van zijn vrouw. Vanaf het eerste moment voelde Ardy zich verbonden met het dorpsleven. „Met haar creatief brein en organisatietalent wilde ze mensen samenbrengen. Van niks iets maken, dat kon ze als geen ander.”

Het antiplankenkoortsconcert, het poppentheater, project Touw, maar ook het Tuorkemjitterbeeldje van Pleatslik Belang, allemaal typische Ardy-ideeën. Net als de filmpjes over de Gondelvaart, de restauratie van de kerktoeren, de uitwisseling van vv Oldeboorn met de voetballers van Oss. Ze zorgde voor plezier, gezelligheid en saamhorigheid.

Ardy werd geboren in Valkenswaard, oudste van een gezin van vijf. Pa had een hout-

Ardy Proot (1953-2020)

handel en ma was creatief. „Ze mochten spelen en klussen, er was veel tijd en ruimte om met hout aan te klooien.” Ardy was leidster op een kindervakantie-kamp toen ze haar latere man Guus ontmoette. „Zo'n aantrekkelijke vrouw. Uiterlijk, maar ook hoe ze deed. Actief, creatief. We waren meteen verliefd. Ze heeft mij 46 jaar lang strontgelukkig gemaakt.”

Haar creatieve gave kon ze kwijt in haar latere vak als docent op het VMBO waar ze les gaf in verzorging en handenarbeid. Dik veertig jaar stond ze voor de klas en al die tijd probeerde ze de blik van de scholieren te verbreden. Ze nam ze mee naar musea en leerde ze buiten de lijntjes te denken.

Precies dat was wat Ardy ook in Aldeboarn deed. Samen brengen, breder kijken en nieuwe onverwachte wegen inslaan. En dat was ook wat het dorp de familie gaf. Haar twee jongens waren 9 en 12 toen ze het weekendhuis kochten. De knapen leerden het buitenleven kennen. Gingen 's nachts vissen en stropen, banjerden door het boerenland. Uiteindelijk kregen ze beide een Friese vrouw.

De Proots waren nog lang niet klaar met Aldeboarn en andersom ook niet. Maar Ardy werd vorig jaar ziek. Ze kreeg borstkanker, die uiteindelijk genadeloos om zich heen greep. Thuis in Oss overleed ze. Nog een keer deed Ardy waar ze goed in was. Mensen samen brengen. Terwijl haar familie afscheid nam in Brabant, kwam Aldeboarn samen in de dorpskerk om hun Ardy te herdenken, 'Us Brabantse Boarnster.'

ELIZABETH VOGELZANG